

Τρισαρχιερατικός εορτασμός του Ευαγγελισμού στην Λαμία

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος

Με εθνική περηφάνια, λαμπρότητα και την παρουσία πλήθους πιστών κάθε ηλικίας να κατακλύζουν τον πανηγυρίζοντα Ιερό Μητροπολιτικό και Καθεδρικό Ναό Ευαγγελισμού της Θεοτόκου η Ηρωτόκος Πρωτεύουσα της Ρούμελης, Λαμία, εόρτασε τον Ευαγγελισμό της Θεοτόκου, αλλά και τον Ευαγγελισμό του Γένους ιερουργούντων του Θεοφιλεστάτου Επισκόπου Αλμωπίας κ. Στεφάνου και του Θεοφιλεστάτου Επισκόπου Επιδαύρου κ. Νικοδήμου μετά του οικείου Ποιμενάρχου, Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Φθιώτιδος κ. Συμεών.

Οι Ιερές Ακολουθίες μεταδόθηκαν απευθείας από τηλεοράσεως, ραδιοφώνου και διαδικτύου.

Ο Πρωτοσύγκελλος της Μητροπόλεως **Αρχιμ. του Οικουμενικού Θρόνου π. Εφραίμ Τριανταφυλλόπουλος** ανέγνωσε την Εγκύκλιο της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος για την επέτειο των 200 ετών από την Ηρωϊκή Έξοδο της Ιεράς Πόλεως του Μεσολογγίου, ενώ **τον Θείο Λόγο κήρυξε με δεινότητα, διδακτικά ο Επίσκοπος Αλμωπίας κ. Στέφανος**, ο οποίος, μεταξύ άλλων, χαρακτηριστικά σημείωσε:

«Η Θεοτόκος Μαρία έχει μεγάλη αξία και σπουδαία θέση στην Εκκλησία ακριβώς, γιατί ήταν το πρόσωπο εκείνο που περίμεναν όλες οι γενεές και αυτή έδωσε στον Λόγο του Θεού την ανθρώπινη φύση. Έτσι το πρόσωπο της Θεοτόκου συνδέεται στενά με το πρόσωπο του Χριστού και η αξία της Παναγίας δεν οφείλεται μόνο στις αρετές της αλλά κυρίως στον καρπό της κοιλίας της, γι' αυτό η Θεοτοκολογία συνδέεται στενά με τη Χριστολογία. Όταν κάνουμε λόγο για τον Χριστό, δεν μπορούμε να αγνοήσουμε αυτήν που του έδωσε σάρκα, κι όταν κάνουμε λόγο για την Παναγία, αναφερόμαστε ταυτόχρονα και στον Χριστό, γιατί από αυτόν αντλεί χάρη και αξία. Αυτό φαίνεται καθαρά στην Ακολουθία των Χαιρετισμών στην οποία υμνείται η Θεοτόκος αλλά πάντοτε εν συνδυασμώ με το ότι είναι η μητέρα του Χριστού: «χαίρε ότι υπάρχεις βασιλέως καθέδρα, χαίρε ότι βαστάζεις τον βαστάζοντα πάντα». Αυτός ο σύνδεσμος Χριστολογίας και Θεοτοκολογίας φαίνεται και στη ζωή των Αγίων. Ένα χαρακτηριστικό γνώρισμα των Αγίων που είναι τα πραγματικά μέλη του σώματος του Χριστού είναι ότι αγαπούν την Παναγία. Είναι αδύνατον να υπάρχει Άγιος, ο οποίος δεν την αγαπά. Χαρμόσυνη η σημερινή ημέρα!

Θεμέλιο της χαράς μας, η πίστη στον Θεό και η αγάπη προς την πατρίδα. Αυτή τη χαρά κανείς δεν μπορεί να μας τη στερήσει. Σήμερα πανηγυρίζουμε «τῆς σωτηρίας ἡμῶν τό κεφάλαιον, καί τοῦ ἀπ' αἰῶνος Μυστηρίου ἢ φανέρωσις». Πανηγυρίζουμε το γεγονός της εκπλήρωσης της υπόσχεσης που ο Θεός έδωσε στον άνθρωπο για την απαλλαγή από την αμαρτία και τον θάνατο. Άλλωστε η λέξη Ευαγγελισμός αποτελείται από δύο επί μέρους λέξεις το ευ και την αγγελία και δηλώνει την καλή είδηση, την καλή αγγελία, γι' αυτό η πληροφορία της ενανθρωπήσεως του Λόγου του Θεού είναι η μεγαλύτερη είδηση μέσα στην ιστορία. Η καλή αγγελία, το Ευαγγέλιο, ο Ευαγγελισμός είναι διόρθωση των γεγονότων που έγιναν στην αρχή της Δημιουργίας του ανθρώπου στον αισθητό παράδεισο της Εδέμ.

Εκεί από γυναίκα άρχισε η πτώση και τα αποτελέσματα της, εδώ από γυναίκα άρχισαν όλα τα αγαθά και έτσι η Παναγία είναι η νέα Εύα. Εκεί υπήρχε ο αισθητός παράδεισος εδώ η Εκκλησία, εκεί ο Αδάμ εδώ ο Χριστός, εκεί η Εύα εδώ η Μαρία, εκεί ο όφις εδώ ο Γαβριήλ, εκεί ο ψιθυρισμός του δράκοντος όφews στην Εύα εδώ ο χαιρετισμός του Αγγέλου στην Μαρία. Με αυτό τον τρόπο διορθώθηκε το σφάλμα του Αδάμ και της Εύας.

Η Παναγία αποκαλείται «Κεχαριτωμένη» και χαρακτηρίζεται «Ευλογημένη», αφού ο Θεός είναι μαζί της. Κατά τον Άγιο Γρηγόριο τον Παλαμά η Παναγία είχε ήδη χαριτωθεί και δε χαριτώθηκε την ημέρα του Ευαγγελισμού. Παραμένοντας μέσα στα Άγια των Αγίων του Ναού έφθασε στα άγια των αγίων της πνευματικής ζωής που είναι η θέωση. Εάν το προαύλιο του ναού προοριζόταν για τους προσήλυτους κι αν ο κυρίως ναός για τους ιερείς, τα άγια των αγίων προορίζονταν για τον Αρχιερέα. Εκεί εισήλθε η Παναγία δείγμα ότι έφθασε στην θέωση. Είναι γνωστό ότι στη χριστιανική εποχή ο νάρθηκας προοριζόταν για τις κατηχουμένους και τους ακαθάρτους, ο κυρίως ναός για τους φωτισθέντας, τα μέλη της Εκκλησίας, και τα άγια των αγίων γι' αυτούς που έφθασαν στην θέωση. Σύμφωνα με τον Άγιο Νικόδημο τον Αγιορείτη η Παναγία είχε το πλήρωμα της χάριτος εκ του πληρώματος των χαρίτων του υιού της προ της συλλήψεως κατά τη σύλληψη και μετά τη σύλληψη, προ της συλλήψεως το πλήρωμα της χάριτος ήταν τέλειο κατά τη σύλληψη ήταν τελειότερο και μετά τη σύλληψη ήταν τελειότατο. Με αυτό τον τρόπο η Παναγία ήταν παρθένος κατά το σώμα και παρθένος κατά την ψυχή και αυτή η σωματική της παρθενία είναι ανώτερη και τελειότερη από την ψυχική παρθενία των Αγίων και επιτυγχάνεται με την ενέργεια του Παναγίου Πνεύματος. Με αυτόν τον τρόπο η Παναγία ήταν παρθένος κατά το σώμα και παρθένος κατά την ψυχή.

Οι Πατέρες της Εκκλησίας μας λένε πως αν ο Θεός προσέφερε ως υπέρτατο δώρο

της στην ανθρωπότητα τον Υιόν του για τη σωτηρία της, η ανθρωπότητα πρόσφερε στον Πλάστη της το ωραιότερο δώρο, την παρθένο Μαρία καθώς με τη γεμάτη ταπείνωση έγινε δυνατόν να σαρκωθεί στην αγία παρθενική μήτρα της ο Άναρχος, ο Άπειρος, ο Ακατάληπτος και απερίγραπτος Θεός δια την ημετέρα σωτηρία, έτσι η Παρθένος έγινε συνεργός στο έργο της απολυτρώσεως. Ήταν μέρος της υπέρτατης δωρεάς του Θεού για τον πεσόντα άνθρωπο και με την πάναγνη ζωή της υποδεικνύει στους ανθρώπους να θεωθούν κατά χάρη σύμφωνα με τον Άγιο Αθανάσιο τον μέγα στύλο της Ορθόδοξου Εκκλησίας «Αὐτὸς γὰρ ἐνήνηθρῶπῃσεν, ἵνα ἡμεῖς θεοποιηθῶμεν» δηλαδή ο Θεός έγινε άνθρωπος για να γίνει ο άνθρωπος Θεός κατά χάρη.

Το Θεομητορικό θαύμα, η άσπιλος, αμόλυντος, άφθορος, άχραντος, αγνή, παρθένος ανυμνείται με θριαμβευτική χαρά από την Ορθόδοξη Εκκλησία ως Παναγία Κεχαριτωμένη, γιατί όντως Παρθένος χώρεσε και έτεκε τον Αχώρητο και μετά τον τόκο της έμεινε πάλι παρθένος, μεσίτρια ανάμεσα στο Χριστό και τον άνθρωπο, γέφυρα μεταξύ ουρανού και γης. Στην πάναγνη σάρκα της Υπεραγίας Θεοτόκου ενώνονται οι δύο φύσεις, η θεία και η ανθρώπινη σε ένα πρόσωπο, το πρόσωπο του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού που με την ενανθρώπιση γεφυρώνεται η άβυσσος ανάμεσα στον Θεό και στον άνθρωπο γιατί είναι ταυτόχρονα και Θεός και άνθρωπος.

Ο Ευαγγελισμός της Θεοτόκου είναι ευαγγελισμός του ανθρωπίνου γένους, πληροφορία ότι ενηθρώπησε ο Υιός και Λόγος του Θεού. Αυτή η παγκόσμια εορτή πρέπει να συντελέσει στην προσωπική εορτή, στον προσωπικό ευαγγελισμό, πρέπει να δεχθούμε τα προοίμια της σωτήριας μας που είναι η μεγαλύτερη είδηση στην ζωή μας. Δεν είναι τυχαίο ότι η επίσημη έναρξη της Επανάστασεως του 1821 έγινε την ημέρα του Ευαγγελισμού. Οι πρόγονοί μας γνώριζαν ότι ο άνθρωπος πλάστηκε από το Θεό ελεύθερος και ελεύθερος όφειλε να παραμείνει και η ελευθερία θέλει κόπο και αγώνες, θέλει αίμα και θυσίες. Απαραίτητη προϋπόθεση για να αγωνιστεί κανείς είναι να διαθέτει ταυτότητα, να γνωρίζει ποιος είναι ο προορισμός της ζωής και ποιες οι συνέπειες των πράξεών του. Αυτή την ταυτότητα διέθεταν οι αγωνιστές του 21 για αυτό πέτυχαν τον στόχο τους, ο οποίος δεν ήταν μια προσωπική επιτυχία, αλλά η απελευθέρωση του Γένους».

Ολοκληρώνοντας τον λόγο του ο Επίσκοπος Αλμωπίας τόνισε:

«Με μιας ανοίγει ο ουρανός, τα σύννεφα μεριάζουν, οι κόσμοι εμείνανε βουβοί, παράλυτοι κοιτάζουν» τραγουδά ο ποιητής συνεπαρμένος από το μεγαλείο και την ομορφιά της 25ης Μαρτίου. Αλήθεια σπάνια και πολύ σπάνια στην παγκόσμια ιστορία μπορεί να συναντήσει κανείς μια τέτοια μέρα με τόσο ηθικό περιεχόμενο! Καμιά μέρα δεν περικλείει μέσα της τόση χαρά και δεν μπορεί να σταθεί τόσο σταθερό ορόσημο ανάμεσα στη σκλαβιά στην ελευθερία, την αμαρτία και τη λύτρωση, τη γνώση και την άγνοια.

Σήμερα κλείνουμε νοερά το γόνα μπροστά στους τάφους των αθάνατων νεκρών μας και υψώνουμε με ευγνωμοσύνη το νου και την καρδιά μας στους ελευθερωτές στους ήρωες και μάρτυρες των ηρωικών αγώνων του 1821. Τους ατενίζουμε με υπερηφάνεια, γιατί κρατήσαμε μέχρι τώρα αυτά που μας παρέδωσαν και τους υποσχόμαστε ότι είμαστε έτοιμοι και στο μέλλον να υποστούμε κάθε θυσία για να υπερασπιστούμε τα Όσια και τα Ιερά της φυλής και να διατηρήσουμε κάθε σπιθαμή του ελληνικού χώρου, να διατηρήσουμε τις παραδόσεις μας και να καταπολεμήσουμε τη διχόνοια κάνοντας πράξη την ομόνοια, την ενότητα και την αδελφοσύνη δια πρεσβειών της Υπερμάχου Στρατηγού μας της Υπεραγίας Θεοτόκου».

Ακολούθησε η επίσημη Δοξολογία της εκπροσώπου της Κυβέρνησης και σύσσωμης της πολιτικής και στρατιωτικής ηγεσίας του τόπου, ενώ τον πανηγυρικό της ημέρας εξεφώνησε η καθηγήτρια του 5ου ΓΕΛ Λαμίας κα Αναστασία Μαραβίτσα.

Στην συνέχεια, πραγματοποιήθηκε πάνδημη Ιερά Λιτανεία της Εφεστίου Εικόνας του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου υπό των Αγίων Αρχιερέων, του Ιερού Κλήρου και των επισήμων, προπορευομένης της Δημοτικής Φιλαρμονικής του Δήμου Λαμιέων, η οποία μετέβη στο Μνημείο του Αθανασίου Διάκου στην Καλύβα Μπακογιάννη, στον τόπο μαρτυρίου του Εθνοϊερομάρτυρος, όπου εψάλη Αρχιερατική Επιμνημόσυνη Δέηση, ενώ στην συνέχεια πραγματοποιήθηκε επιμνημόσυνη δέηση και κατάθεση στεφάνων υπό των επισήμων στον Ανδριάντα του Αθανασίου Διάκου στην ομώνυμη πλατεία της πόλεως.

Ακολούθησε η μαθητική και στρατιωτική παρέλαση, στην οποία τα παιδιά όλων των βαθμίδων εκπαίδευσης της πόλεως παρέλασαν με εθνική υπερηφάνεια, ενώ ανάμεσα στους μαθητές και στις μαθήτριες του Προτύπου Εκκλησιαστικού Γυμνασίου και Λυκείου Λαμίας «Ο Όσιος Βησσαρίων ο Αγαθωνίτης» παρέλασαν και οι μαθητές και οι μαθήτριες από την Αφρική (Ζάμπια και Μοζαμβίκη), οι οποίοι φοιτούν στην Εκκλησιαστική Σχολή και σπουδάζουν την Ελληνορθόδοξη παιδεία και γλώσσα και οι οποίοι καταχειροκροτήθηκαν από όλους τους παρευρισκομένους.

[Δείτε ΕΔΩ περισσότερες φωτογραφίες](#)